

ÕNNEKS

VÕI

KAHJUKS

ROMAAN

ERIN LA ROSA

Kibe vaen ei ole
veel kunagi nii
magusalt maitstud

Originaali tiitel:
Erin La Rosa
For Butter or Worse
2022

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaanekujundus koos fotodega pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See on ilukirjandusteos. Nimed, tegelaskujud, kohad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või on neid kasutatud kirjanduslikult. Igasugune sarnasus tegelike elavate või juba lahkunud inimestega, samuti firmade, sündmuste või kohtadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Kersti Carsten
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2022 by Erin La Rosa
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2023.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

R03424323
ISBN 978-9949-87-059-2

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Pühendatud Eoghanile (minu saatanale)

1

NINA

Nina Lyon vahtis ainiti oma riietusruumi grimeerimispeeglisse. Tema käed toetusid kindlalt lauale, aga ta põrgatas end päkkadel – nii nagu närvi sedes ikka. Ja praegu ta lausa vibreeris ärevusest.

Keskmine televaataja ei pane seda elu sees tähele, sest tema glämmimeeskond, kes olid talle „loomuliku“ välimuse andmisel juba eksperdid – võltsripsmetest, pruunistajast ja lõputust kulmuvärvist hoolimata –, olid teinud esmaklassilist tööd. Stilist oli tõmmanud talle selga klassikalise musta pükstüki, mida rõhutas väljapaistev kuldkaelakee ning kitsas püütoninahast vöö, mis tõmbas keskkoha kokku ja demonstreeris puusade ümarust. Isegi enesekindluse puududes nägi ta välja veatu nagu glasuuritud tort. Ta oli glasuuritud täius.

„Ma suudan seda. Ma. Suudan. *Seda*,“ kuulutas ta valjult.

„Igatahes suudad!“ Õe Sophie hääl kajas telefonis. „Sitaks täiega suudad!“

Nina vaatas alla FaceTime'i vahendusel paistva parima sõbranna Jasmine'i ja oma õe poole. Kui üldse keegi teda ergutada suudab, siis tema minikisakoor.

„Korda minu järel,“ käskis Jasmine. „Ma ei koperda kontsadel.“

„Nüüd, kui sa selle ära sõnasid, koperdab ta raudselt,“ noomis Sophie.

„Selle väga abivalmis märkuse järel peaksin ma ilmselt minema hakkama.“ Nina kergitas mänglevalt kulmu.

„Mitte miski ja ma kordan, *mitte miski* ei lähe viltu,“ rõhutas Sophie.

„Pea lihtsalt neid sõnu meeles – ära koperda...“

Nina löikas parimale sõbrannale vahele: „Okei, näeme!“ Siis tegi ta videokõnele lõpu.

Ta hingas järsult välja. Tavaliselt ei mõtleks ta Jasmine'i märkuse peale rohkem kui mõne hetke. Aga tänane õhtu oli tõsiselt oluline ja midagi nii süütut nagu komistamine võis päriselt probleemiks osutada.

Ma suudan seda, tuletas Nina endale meelde. Täna salvestati kolmanda hooaja finaalsaadet „Järgmine meisterkokk!“ ja ta oli kogu oma karjääri vältel pingutanud, et sellesse punkti jõuda. Enamik kokki tegutses nähtamatult, aga tema nime tunti. Lisaks oli ta naiskokk, need olid restoranimaailmas vähemuses, ning produtsendid olid temaga riski võtnud. Aga ta oli oma koha välja teeninud. Ta oli Lyoni – eduka restorani – ise üles ehitanud ja võitnud selle eest auhindu, kasvatades ühtlasi püsikliendibaasi. Tema jaoks oli toit rohkemat kui kõigest eine. Toit tähendas *kõike*.

„Ninale tuleb juuste ja meigi kontroll teha,“ sõnas saate üks produtsent Tiffany kiiruga mikrofoni. Tal oli sedasorti läbitungimatu ilme, mille abil oli tema tuju lausa võimatu kindlaks teha, kuni ta suu lahti tegi.

„Mis sa arvad?“ Nina keerutas end ettevaatlikult, et kostümeerija riidevaliku täit mõju demonstreerida.

„Sa higistad.“ Tiffany põrnitses ainiti Nina juuksepiiri.

Okei, noh, seda vastust ei olnud ta lootnud kuulda. „Oot, mida ma...“

„Tule kaasa,“ käsutas Tiffany talle vahele löigates ning keeras siis tennisekannal ringi. Nina kiirustas talle järele.

Nad lahkusid Nina riietusruumi turvalisest kookonist ja suundusid stuudiosse, mis oli varustatud köögisaarte, KitchenAidi

köögikombainide, mitme pliidi, segamiskausside, mõõtekannude ja tähestiku järjekorda pandud maitseaineriivliga. See ei erinenud eriti tema enda restorani köögist... kui see tõsielusaate osa välja arvata.

Nina tõmbas sõrmega ettevaatlikult piki otsmiku ülaserva. Ta *higistaski* ning seda mitte ainult laes rippuvate eredate prožektorite ega peagi talle suunatavate kaamerate pärast.

Stuudiole lähenesid sihikindlad sammud ja Nina pöördus, nägemaks oma närvilisuse pärispõhjust: Leo O'Donnelli.

Tema kaassaatejuht oli sama marruajav kui esihammaste vahele kinni jäänud spinatitükk. Mees ei olnud kokk. Ta oli ärimees ja tema ainus saavutus oli oma isa mõnusast Itaalia restoranist Vinny isikupäratu keti tegemine. Erinevalt Ninast ei tundnud ta toidu vastu mingit kirge – tema hoolis ainult majandustulemustest.

Tal oli vaja ainult see salvestamine üle elada, ideaaljuhul ilma Leo peale karjumata. Kui tal see õnnestub, võivad nad minna tagasi selle juurde, mis neil kõige paremini välja tuli: teineteise vihkamine.

Agar karjumata jätmine läheb raskeks, sest Leo – ehk siis see inimene, kelle nägu ta alati vaimusilmas ette kujutas, kui oli vaja tainast sõtkuda – oskas temas alati halvima välja tuua.

Ent tänase õhtuga saab saade selleks hooajaks läbi. Siis läheb ta uuesti restorani juhatamise igapäevatöö juurde tagasi ning saab toidurekvisiitide asemel päris toiduga tegeleda. Leoga töötamise asemel, mille puhul ta pidi okserefleksi tagasi hoidma, on ta köögis koos Jasmine'iga. Ainuüksi mõte oma vanast rutiinist oli nagu soe tass kakaod – lohutav ja ülivajalik. Ninale meeldis küll väga koka-hakataistele mentoriks olla ja superandeka kulissidetaguse meeskonnaga koostööd teha... aga ta vajab pausi. Konkreetsemalt sellest lapsikust Leost.

Üks stilist ilmus hääletult Nina kõrvale ja tegeles hõljuvate juuksekarvadega, mis kaameraprožektorite kuumuse all alati tema pea kahuseks ajasid, sellal kui puudritoosiga mees tema otsmikku tupsutas.

„Kuidas *minu* soeng ja grimm välja näevad?“ Leo peatus ja kallutas lõua täpselt õige nurga alla, et prožektor pea kohal rõhutaks tema laitmatut tumedate juuste pahmakat. Nagu oleks keegi ristiga ära tähistanud täpselt selle õige koha, kus ta seisma pidi, et võrreldamatult parim välja näha. Ta oli ligi sada kaheksakümmend sentimeetrit pikk ja liialdatult enesekindla hoiakuga, mis talle pik-kust veelgi juurde andis. Mees kandis puhasvalget särki, mis oli just parasjagu lahti nõõbitud, et paljastada õige kerge vihje rinnakarvadele – nüanss, mille puhul naine võis saja taala peale kihla vedada, et see oli *Leo* enda tehtud, mitte stilisti. Nina kõrvale astudes uuris mees tema nägu.

„Kas sa higistad?“ küsis ta viimaks.

„Mida?“ *Otse loomulikult oli ta seda tähele pannud.* „Ei.“ Naine puudutas ebamugavust tundes uuesti juuksepiiri.

Grimeerija vaatas Leo korraks üle ja naeratas. „Sina oled valmis.“

Nina pööritas silmi. Üks mehe paljudest vigadest oli see, et füüsiliselt oli ta veatu. Selline mees, kelle soeng on alati laitmatu ja kes ei olnud kunagi ega kordagi pidanud oma joogi eest ise maksma. Ja kui keegi oleks väitnud, et ei ole temast sisse võetud, noh... siis ta valetaks. Nagu need, kes väidavad, et ei söö kooki. *Valetajad.* Isegi Nina ei oleks kunagi tagasi ajanud, et mees oli nägus, teatud valguses, kui piisavalt silmi kissitada. Õnneks hajutas mehe komme teda „naljaga pooleks“ õõnestada igasugused tungid, mis tal Leo suhtes tekkida võisid.

„Hea seegi, et nad suudavad su juuksed piisavalt puhvi ajada, et nõiakübar ära varjata.“ Leo keeras varrukamanseti äraolevalt tagasi, nagu ei oleks tema sealolekut märganudki.

Nina ignoreeris seda, kuidas mehe õige veidi paljastatud nahk tema suu üsna veidi tõmblema pani. *Ära ilasta.*

„Kas sa tema sõrgu natuke puuderdada ei taha?“ küsis Nina grimeerijalt, aga pani tahes-tahtmata tähele, et Leo huuled tuksatasid selle märkuse peale.

„Kuuekümnepäev pärast läheb!“ hõikas Tiffany valjult meeskonnale ning pöördus siis Nina poole. „Kas ma peaksin muretsema?“

„Kui tema oskab korralik olla, olen mina ka.“ Nina silmitses Leod, kes kas ei kuulnud teda või suurema tõenäosusega oli võtnud nõuks mitte kuulda.

Nina sai väga hästi aru, miks Tiffany tõmbleb ja kõik ülejäänud meeskonnaliikmed niisamuti. Saate kolme hooaja ajaloos esimest korda salvestasid nad *otsesaadet*. Trikk, millega vaatajanumbreid kasvatada, mis olid tänu kõigile neile uutele tösielusaadetele üha kahanenud... või nii olid kanali suured ülemused seda seletanud. Neil oli vaja eetrisse jäämiseks vaatajaid ligi tõmmata ja pildile jääda, isegi kui see tähendas otsesaadet tehes ohtlikult õhukesele jääle nihkumist.

Mis tähendas, et siin ei olnud toimetajaid, kes redigeeriuks välja nõrdinult pahase pilgu, millega Leo Nina iga toidu pihta suunatud kriitikat tervitas. Režissöör ei saanud hõigata: „Stopp!“, et publik ei kuuleks teeseldud öökimist, millega Nina Leo lamedatele naljadele reageeris. Osav redigeerimine suutis luua illusiooni, et Leo ja Nina tõgasid teineteist mõnikord, mitte ei olnud surmavaenlased, aga seekord neil seda luksust ei ole. Nad pidid teeskleva, et on koos absoluutselt toredad – kaks laitmatut tordikaunistust kodus pealt vaatava publiku rõõmuks. Kaalul oli palju ja Tiffany töö oli hoida neid mõlemaid nõõri mööda kõndimas.

„Ära pabista. Ma kanaldan Betty White'i.“ Nina pigistas Tiffany õlga.

Tiffany vastas žestile talle igiomaselt tühja pilguga.

„Me mõlemad teame, et probleem ei ole minus. Ainult ühel meist on ametlik hüüdnimi,“ tähendas Leo eemalolevalt, nagu ei oleks ta nüüdsama pliiti põhja keeranud.

Ja nüüd oli Nina tõepoolest üle keemas, aga hammustas selle asemel põse sisekülge, et viimaseid järelejäänud meelerahuriismeid alal hoida.

Isegi mitu aastat pärast seda, kui „Hull Nina“ levis Twitteri trendides, kõmuartiklites ja tema Instagrami postituste alla jäetud kommentaarides, tegi asjaolu, et tal oli *see* hüüdnimi, talle siiralt haiget. Ta oli Hull Nina ja sõna *hull* ei olnud siin kohe kindlasti

komplimendina mõeldud. Eriti mitte siis, kui trollid loopisid teda sellega Twitteris iga kord, kui ta kas või enne lõputiitreid naeratada unustas.

„Ma vist peaksin sind siis hüüdnime loomise eest tänama?“ Mees oli ju põhjus, miks see olemas oli.

„See oli ainult nali. Kust mina pidin teadma, et sellest kinni hakatakse?“ Leo kehtas tema ärrituse peale õlgu, nagu ei saaks aru, miks see teda üldse vaevab.

Seda hetke, mis talletati saate teise hooaja jõulueri ajal, ei unusta Nina kunagi. Ta võis selle klipi soovi korral YouTube'is ette mängida – sel oli üle kolme miljoni vaatamise ja neid tuli üha juurde. Mehe märkuse tulemusel oli nende kolleegisuhe muutunud tüünest leegitsevaks põrgutuleks.

Üks võistleja oli tordi küpsetanud jõuluvana heade ja halbade nimekirja kujulise. Ent glasuuritud kursiivkirja ei olnud kuigi kerge välja lugeda. Nii et tordi kohale kummardunud Leo oli öelnud: „Hull või hea? Me kõik teame, et mina olen heade laste nimekirjas, aga Nina...“

Selle peale oli naine teinud grimassi. Täpsemalt olid tema nina-sõõrmed läinud puhevile, kulmud kerkinud peaaegu juuksepiirini ja suu õudusega lahti vajunud, nagu tahaks ta Leo tervelt alla neelata.